

መጽሐፈ ዳንኤል - አንድ መቶ አሥራ ሰባት።

የበቅሎ የሚመጣውን የእሁድ ሕግ መግለጥ፡ ለመሸሽ የተሰጠው ምልክት በአይነታዊ ትንተና

Jeff Pippenger
2024-03-05

እሁት ዋይት በቅርቡ የሚመጣውን የእሁድ ሕግ በዓመተ 66 ኢየሩሳሌምን በከበቡት የሮም ሠራዊት የተመሰለው እንደ “ምልክት” ታመለክታለች፤ በዚህም እያደረገች የሚያዩ ነገር ግን የማያዩ ዓይኖች፤ የሚሰሙ ነገር ግን የማይሰሙ ጆሮዎች ያላቸውን ወገን ትለያለች።

“ዘላለም በፊታችን ተዘርግታለች። መጋረጃው ሊገለጥ ነው። እኛ ይህን ጽኑና ኃላፊነት የተሞላበት ስፍራ የያዘን፤ በዙሪያችን ነፍሳት ሲጠፉ ሳሉ፤ ለራሳችን ያለንን የምችት ፍቅር እየተጠበቅን ምን እየሠራን ነው? ምንስ እያሰብን ነው? ልባችን ፈጽሞ ደንድኖ ስሜት የሌለው ሆኗልን? ለሌሎች መዳን እንድንሠራ የተሰጠን ሥራ እንዳለን ማስተዋል ወይም መሰማት አንችልምን? ወንድሞች ሆይ፤ ዓይን እያላችሁ የማታዩ፤ ጆሮም እያላችሁ የማትሰሙ ከዚያ ወገን ናችሁን? እግዚአብሔር የፈቃዱን እውቀት የሰጣችሁ ከንቱ ነውን? ደጋግሞ ማስጠንቀቂያ የላከላችሁ ከንቱ ነውን? በምድር ላይ ሊመጣ ስላለው ነገር የዘላለም እውነትን መግለጫዎች ታምናላችሁን? የእግዚአብሔር ፍርዶች በሕዝቡ ላይ እንደተንጠለጠሉ ታምናላችሁን? እና እንግዲህ አሁንም በምችት ተቀምጣችሁ፤ ስንፍና የተሞላባችሁ፤ ግዴላሾች፤ ተድላን ወዳጆች ሆናችሁ መቆየት ትችላላችሁን?”

“አሁን ለእግዚአብሔር ሕዝብ ልባቸውን በዚህ ዓለም ላይ የሚጣበቁበት ወይም ሀብታቸውን በዚህ ዓለም የሚያከማቹበት ጊዜ አይደለም። እንደ ቀደሙት ደቀ መዛሙርት ሁሉ በተራቆቱና በብቸኝነት ስፍራዎች መሸሸጊያ ለመፈለግ የምንገደድበት ጊዜ እጅግ ሩቅ አይደለም። ኢየሩሳሌምን በሮማውያን ሠራዊት መከበብ ለይሁዳ ክርስቲያኖች የመሸሽ ምልክት እንደነበረ፤ እንዲሁም በጳጳሳዊው ሰንበት ማስከበር የሚያስገድድ ድንጋጌ ውስጥ ሕዝባችን ሥልጣንን መውሰዱ ለእኛ ማስጠንቀቂያ ይሆናል። በዚያን ጊዜ ታላላቅ ከተሞችን ለመተው፤ ከዚያም ትንንሾቹን እንድንተው ለመዘጋጀት፤ በተራሮች መካከል በተገለሉ ስፍራዎች ወደሚገኙ የገለልተኛ መኖሪያዎች መሄድ ጊዜው ይሆናል።” Testimonies, volume 5, 464.

በአሜሪካ የሚመጣው በቅርቡ የእሁድ ሕግ፡ “ታላላቅ ከተሞችን ለመተው፤ ከዚያም ትናንሽ ከተሞችን ለመተው እንደ መዘጋጃ ሁኔታ፤ በተራሮች መካከል በተገለሉ ስፍራዎች ወዳሉ ገለልተኛ መኖሪያ ቤቶች ለመሄድ” የሚያስጠነቅቅ ምልክት (ማስጠንቀቂያ ምልክት) ነው። ላኦኔቅያዊ አድጌንቲዝም በአብዛኛው በአሜሪካ ያለው የእሁድ ሕግ ቀውስ፤ በThe Great Controversy ውስጥ የተነገረውን “ምልክት” እንደሚፈጽም አያውቅም። ይህም በሦስት ዓመት ተኩል መጀመሪያ የነበረው በ“ምልክቱ” ተመስሎ ቀርቧል። በ66 ዓ.ም. በመጣው በመጀመሪያው የኢየሩሳሌም ከበባ የተፈጸመው “ምልክት”፤ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ የሚነሣውን “ዓርማ” ይወክላል።

የኢየሩሳሌም ትክክለኛ ጥፋት በክ.ዓ. 70 በቲቶስ ተፈጽሞ ሲሆን፤ የቲቶስ ከበባ አስቀድሞ በክ.ዓ. 66 በቄስጢዎስ ከበባ በምሳሌነት ተገልጦ ነበር፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ሁልጊዜ የአንድ ነገር መጨረሻ በሌላ ነገር መጀመሪያ ያብራራልና። “ሽሹ” ብሎ ኢየሱስ የሰጠው “ምልክት” የቄስጢዎስ የመጀመሪያው ከበባ ነበር እንጂ የቲቶስ ከበባ አልነበረም። አንዱ በመጀመሪያ የነበረው ከበባ ነበር፤ ሌላው ደግሞ በመጨረሻ የነበረው ከበባ ነበር።

በኢየሩሳሌም ጥፋት ውስጥ አንድ እንኳ ክርስቲያን አልጠፋም። ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ ማስጠንቀቂያ ሰጥቶ ነበር፤ ቃሉንም የአመኑ ሁሉ የተስፋ ተሰጠውን ምልክት በንቃት ጠብቀው ነበር። “ኢየሩሳሌም በሠራዊት ተከብታ ስታዩአት።” ሲል ኢየሱስ አለ። “በዚያን ጊዜ ጥፋቷ እንደ ቀረበ እወቁ። በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ፤ በመካከልዎም ያሉ ይውጡ።” ሉቃስ 21:20, 21። ከዚያም በኋላ በሴስቲየስ መሪነት የነበሩት ሮማውያን ከተማይቱን ከበው ካሉ በኋላ፣ ሁሉም ነገር ወዲያውኑ ጥቃት ለማድረግ በሚያመች ሁኔታ ያለ ሲመስል፣ በድንገት ከበባውን ተዉ። በከተማዬቱ ውስጥ የተከበቡት፣ ድል የሚያመጣ መከላከያ እንደማይቻል ተስፋ ቆርጠው፣ ሊሰጡ በቀረቡበት ጊዜ፣ የሮማውያኑ አዛዥ ምንም የሚታይ ምክንያት ሳይኖር ሠራዊቱን አስመለሰ። ነገር ግን የእግዚአብሔር ርኅሩኅ አምላካዊ አስተዳደር ለራሱ ሕዝብ መልካም እንዲሆን ክስተቶችን እየመራ ነበር። የተስፋው ምልክት ለሚጠባበቁት ክርስቲያኖች ተሰጥቶ ነበር፤ አሁንም የአዳኙን ማስጠንቀቂያ ለመታዘዝ ለሚፈልጉ ሁሉ ዕድል ተሰጠ። ክስተቶች እንዲህ ተቆጣጠሩ ነበር፤ አይሁድም ሆኑ ሮማውያንም የክርስቲያኖቹን ሽሽት እንዳያግዱ። ሴስቲየስ ከተመለሰ በኋላ፣ አይሁድ ከኢየሩሳሌም ወጥተው የሚመለሰውን ሠራዊቱን አሳደዱ፤ እነዚህ ሁለቱ ኃይሎችም እንዲህ ሙሉ በሙሉ በመጠመዳቸው፣ ክርስቲያኖቹ ከከተማዬቱ ለመውጣት ዕድል አገኙ። በዚያን ጊዜ ደግሞ አገሪቱ መንገዳቸውን ለመዝጋት ሊሞክሩ ከሚችሉ ጠላቶች ተነጥቃ ነበር። በከበባው ጊዜ አይሁድ የዳስ በዓልን ለማክበር በኢየሩሳሌም ተሰብስበው ነበር፤ ስለዚህም በምድሪቱ ሁሉ የነበሩት ክርስቲያኖች ሳይከለክሉ ማምለጥ ቻሉ። ሳይዘገዩ ወደ ደግንነት ቦታ፤ ከዮርዳኖስ ማይ በጴርያ ምድር ወዳለቸው ወደ ጴላ ከተማ ሸሹ።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 30።

በ66 ዓ.ም. በሴስቲየስ በኢየሩሳሌም ላይ የተደረገው ከበባ፣ ክርስቶስ ለዚያ ታሪክ ክርስቲያኖች አስቀድሞ የመዘገበውን የማስጠንቀቂያ “ምልክት” ፈጽሞ አሟላ፤ ነገር ግን በ70 ዓ.ም. የቲቶስ ከበባ ለመሸሽ ምንም “ምልክት” አልሰጠም። በዚያ ከበባ ውስጥ በከተማይቱ ውስጥ የቀሩ ክርስቲያኖች አልነበሩም፤ እናም ያ የመጨረሻው ከበባ ወደ ኢየሩሳሌም ጥፋት አመራ፤ በኢየሩሳሌምም ጥፋት ውስጥ “አንድ ክርስቲያን እንኳ አልጠፋም።” ምክንያቱም ክርስቲያኖቹ በታሪኩ መጀመሪያ ላይ ሸሽተው ነበር።

“የአይሁድ ኃይሎች ቄስጢዮስንና ሠራዊቱን እያሳደዱ በኋለኛው ክፍላቸው ላይ እጅግ በብርቱ ተጣሉባቸው፤ ይህም ፈጽሞ ሊያጠፋቸው እስኪችል ድረስ አስጊ ሆነባቸው። ሮማውያን ማፈግፈጋቸውን ሊያሳኩ የቻሉት በታላቅ ችግር ነበር። አይሁድ ማለት ይቻላል ያለ ኪሳራ አመለጡ፤ ምርኮአቸውንም ይዘው በድል ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ። ሆኖም ይህ የተገለጠ ስኬት ክፉ ነገር ብቻ አመጣላቸው። ይህም ፈጥኖ በተፈረደባት ከተማ ላይ የማይነገር መከራ ያመጣውን ያንን ለሮማውያን የማይገዛ ግትር የመቋቋም መንፈስ አሳደረባቸው።”

“ቲቶስ ከበባውን እንደ ገና በጀመረ ጊዜ በኢየሩሳሌም ላይ የወረዱት መከራዎች እጅግ አስፈሪ ነበሩ። ከተማይቱም ፋሲካ በሚከበርበት ወቅት፣ በቅጥሮቹ ውስጥ ሚሊዮኖች የሚቆጠሩ አይሁድ በተሰበሰቡበት ጊዜ ተከብባ ነበር።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 31።

ከ66 ዓ.ም. የዳስ በዓል ጀምሮ እስከ 70 ዓ.ም. ፋሲካ ድረስ ሦስት ዓመት ተኩል ነው፤ ይህም በትንቢታዊ መልኩ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት ነው። ከ66 ዓ.ም. እስከ 70 ዓ.ም. ድረስ አረማዊቷ ሮም መቅደሱንና ሰራዊቱን ረገጠች፤ እንዲሁም የጳጳሳዊቷ ሮም ከ538 ዓ.ም. እስከ 1798 ዓ.ም. ድረስ ቅድስቲቱን ከተማ ለአርባ ሁለት ወራት እንደረገጠችው።

ነገር ግን ከመቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ተወው፤ አትለካውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ ቅድስቲቱንም ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጡአታል። ራእይ 11:2

አረማዊቱ ሮምም ሆነ ጳጳሳዊቱ ሮም ኢየሩሳሌምን ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት (ዓመታት) ረግጠው ጨፍልቀዋታል፤ በዚህም ዘመናዊቱ ሮም በመጨረሻዎቹ ዘመናት መንፈሳዊቱን ኢየሩሳሌም ለምሳሌያዊ

የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት ጊዜ እንደምትረግጥ ይለያል። ያ ምሳሌያዊ ጊዜ በአሜሪካ አንድነት ግዛቶች የሚመጣው የእሱድ ሕግ በሚጀምርበት ጊዜ፣ ገዳይ ቁስሎ ሲፈወስ፣ ይጀምራል።

ከራሳቸውም አንዱ እስከ ሞት የተወጋ እንደ ሆነ አየሁ፤ ነገር ግን ያ የሞት ቍስሎ ተፈወሰ፤ ምድርም ሁሉ እንስሳውን ተከትሎ ተደነቀች። ለእንስሳውም ሥልጣን ስለ ሰጠው ዘንድውን ሰገዳለት፤ እንስሳውንም ሰገዳለት ሲሉ፡- እንደ እንስሳው ያለ ማን ነው? ከእርሱስ ጋር ሊዋጋ የሚችል ማን ነው? ታላላቅ ነገሮችንና ስድቦችን የሚናገር አፍም ተሰጠው፤ አርባ ሁለት ወራትም እንዲቀጥል ሥልጣን ተሰጠው። ራእይ 13፡3-5።

ከጳጳሳዊ ስደት ጋር የተያያዘው ምሳሌያዊ አርባ ሁለት ወራት የእሱድ ሕግ ቀውስ “ሰዓት” ነው። ያ “ሰዓት” በ“ምልክት” (ባንዲራ) ይጀምራል፤ በ“ምልክቶችም” ይጠናቀቃል። በእሱድ ሕግ ጊዜ ያለው የባንዲራው “ምልክት” እስካሁን በባቢሎን ውስጥ ያሉ ማንኛውንም ክርስቲያኖች ከሌሎች ኮረብቶች በላይ ወደ ከፍ ወዳለችው (ወደ ላይ ወደ ተነሣችው) ወደ ክቡር ቅዱስ ተራራ እንዲሸሹ ያደርጋል።

በመጨረሻዎቹም ዘመኖች እንዲህ ይሆናል፤ የእግዚአብሔር ቤት ተራራ በተራሮች ራስ ላይ ይቆማል፤ ከኮረብቶችም በላይ ከፍ ከፍ ይላል፤ አሕዛብም ሁሉ ወደ እርሱ ይፈስሳሉ። ብዙ ሕዝቦችም ሄደው፡- ኑ። ወደ እግዚአብሔር ተራራ። ወደ የያዕቆብ አምላክ ቤት እንደውጣ፤ እርሱም መንገዶቹን ያስተምረናል። እኛም በጎዳናዎቹ እንሄዳለን፤ ሕግ ከጽዮን ይወጣልና፤ የእግዚአብሔርም ቃል ከኢየሱሳም። ኢሳይያስ 2፡2, 3።

መንግሥታቱ የእሱድን አምልኮ የሚያስገድድ አዋጅ ሲያወጡ ከከተሞች የሚኖረው ሸሽት፣ እ.ኤ.አ. በ66 ዓመት የክርስቲያኖች ሸሽትና እ.ኤ.አ. በ538 ዓመት ወደ ምድረ በዳ የሸሽቸው ቤተ ክርስቲያን ሸሽት ሁለቱም ቀድመው ያመለከቱት ነበር።

ሴቲቱም ወደ ምድረ በዳ ሸሽቸ፤ በዚያም ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀን እንዲመግቧት ከእግዚአብሔር የተዘጋጀለት ስፍራ ነበራት። ራእይ 12፡6።

የኢየሱሳም ጥፋት ከመጀመሪያው ከበባ እስከ መጨረሻው ከበባ ድረስ ሶስት ዓመት ተኩል ቆይቷል፤ ነገር ግን ስለሚመጣው ጥፋት የማስጠንቀቂያ መልእክት ለሰባት ዓመታት ተሰጥቶ ነበር፤ ሶስት ዓመት ተኩል ከመጀመሪያው ከበባ በፊት እና ሶስት ዓመት ተኩል ከዚያ በኋላ።

“ክርስቶስ ስለ ኢየሱሳም ጥፋት የሰጣቸው ትንቢቶች ሁሉ ፍጹም በሆነ መልኩ ተፈጸሙ። አይሁድም የማስጠንቀቂያውን ቃላት እውነት በተሞክሮ አይ፤ ‘በምትመዝኑበት መስፈርት መልሶ ይመዘንላችኋልና።’ ማቴዎስ 7፡2።”

“ምልክቶችና ድንቆች ታይ፤ ጥፋትንና ውድቀትን እየተነበዩ ነበር። በሌሊት መካከል ላይ በቤተ መቅደሱና በመሠዊያው ላይ ከተፈጥሮ ውጭ የሆነ ብርሃን አበራ። በፀሐይ መጥለቂያ ጊዜ በደመናዎች ላይ ሰረገሎችና ለጦርነት የሚሰበሰቡ የጦር ሰዎች ተሰለው ታይ። በሌሊት በመቅደሱ ውስጥ የሚያገለግሉ ካህናት በምስጢራዊ ድምፆች እጅግ ፈሩ፤ ምድርም ተናወጠች፤ እንዲህም ሲሉ የሚጮኹ የብዙ ሕዝብ ድምፆች ተሰሙ፤ ‘ከዚህ እንደውጣ።’ እጅግ ከባድ ስለነበረች በሃያ ያህል ሰዎች እንኳ በቀላሉ ሊዘጉአት ያልቻሉት፤ እና በጠንካራ ድንጋይ ንጣፍ ውስጥ በጥልቅ ተተክለው በነበሩ ግዙፍ የብረት መዝጊያዎች የተጠበቀቸው ታላቁቱ የምሥራቅ በር በእኩለ ሌሊት ያለ ሚታይ ምክንያት ተከፈተች።—Milman, The History of the Jews, book 13.

“ሰባት ዓመታት ሙሉ አንድ ሰው በኢየሱሳም ጎዳናዎች ላይ ወደዚህና ወደዚያ እየተመላለሰ፣ በከተማይቱ ላይ ሊመጡ ያሉትን ወዮታዎች ሲናገር ቀጠለ። በቀንም ሆነ በሌሊት ይህን እብድ የሐዘን ዜማ ይዘምር ነበር፡- ‘ድምፅ ከምሥራቅ! ድምፅ ከምዕራብ! ድምፅ ከአራቱ ነፋሳት! ድምፅ

በኢየሩሳሌምና በመቅደሱ ላይ! ድምፅ በሙሽሮችና በሙሽራዎች ላይ! ድምፅ በሕዝቡ ሁሉ ላይ!—Ibid. ይህ እንግዳ ፍጡር ታስሮ ተገረፈ፣ ነገር ግን ከከንፈሮቹ ቅሬታ አልወጣም። ለስድብና ለግፍ የሰጠው መልስ ይህ ብቻ ነበር፡- ‘ወዮ፣ ወዮ ለኢየሩሳሌም!’ ‘ወዮ፣ ወዮ ለሚኖሩባት!’ ያስጠነቀቀበት ጩኸት እርሱ አስቀድሞ ተንብዮ በነበረው ከበባ ውስጥ እስኪገደል ድረስ አልቆመም።” The Great Controversy, 29, 30.

የቀጥተኛይቱ ኢየሩሳሌም በ70 ዓ.ም. የመጨረሻ ጥፋት ከ“ምልክቶችና ድንቆች” በፊት ተቀድሞ ነበር፤ እነዚህም “መቅሰፍትንና ጥፋትን” የሚያመለክቱ ነበሩ። የማስጠንቀቂያው “ምልክቶች” ከመጀመሪያው ከበባ በፊት ለሦስት ዓመት ተኩል ተገለጡ፤ እንዲሁም ወደ ጥፋቱ ያመሩትን ሦስት ዓመት ተኩል ሙሉ ቆይተዋል። ለመጣ ያለውን ጥፋት የሚለዩት “ምልክቶች” (በብዙ ቁጥር) ለመሸሽ የተሰጠው “ምልክት” አልነበሩም፤ ነገር ግን የምሕረት ጊዜ መቃረቡን የሚያውቅ አዋጅ ነበሩ።

ከ538 እስከ 1798 ድረስ በመንፈሳዊቱ ኢየሩሳሌም ላይ በተፈጸመው ረገጣ፣ ለመሸሽ የሚሰጠው የማስጠንቀቂያ “ምልክት”፣ የጥፋት ርኩሶት ሲታይ፣ “ያ የኃጢአት ሰው” እንደ “የጥፋት ልጅ” “ሲገለጥ” ነበር፤ “በእግዚአብሔር የሚባል ወይም የሚመለክ ሁሉ ላይ የሚቃወምና ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ፤ እንዲሁም እርሱ እንደ እግዚአብሔር በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተቀምጦ፣ ራሱን እግዚአብሔር እንደሆነ የሚያሳይ።”

ስለዚህ በነቢዩ ዳንኤል የተነገረው የጥፋት እርኩሶት በቅዱስ ስፍራ ቆሞ ባያችሁ ጊዜ፣ (የሚያነብ ያስተውል።) ማቴዎስ 24፡15።

የዚያ ታሪክ ክርስቲያኖች ያንን “ምልክት” ባወቁ ጊዜ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ወደ ምድረ በዳ ሸሹ።

ለእነዚያ ታማኝ ሊሆኑ የሚፈልጉ ሰዎች፣ በካህናዊ ልብስ ተሸፍነው ወደ ቤተ ክርስቲያን የገቡትን ማታለያዎችና ርኩሶቶች በመቃወም ጽኑ ለመቆም እጅግ ከባድ ትግል ያስፈልጋቸው ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ እንደ እምነት መስፈርት አልተቀበለም ነበር። የሃይማኖት ነፃነት ትምህርት መናፍቅነት ተብሎ ይጠራ ነበር፣ የሚደግፉትም ይጠሉና ከሕብረተሰብ ይገለሉ ነበር።

“ከረዥምና ከባድ ግጭት በኋላ፣ ታማኞቹ ጥቂቶች ከሐሰትና ከጣዖት አምልኮ ራሷን ለማለቀቅ ገና እምቢ ብትል፣ ከከሐዲቱ ቤተ ክርስቲያን ጋር ያላቸውን ማኅበር ሁሉ ለማፍረስ ወሰኑ። የእግዚአብሔርን ቃል ለመታዘዝ ከፈለጉ፣ መለየት ፍጹም አስፈላጊ መሆኑን ተረዱ። ለራሳቸው ነፍሳት ገዳይ የሆኑ ስህተቶችን ሊታገሡ አልደፈሩም፤ ደግሞም የልጆቻቸውንና የልጅ ልጆቻቸውን እምነት የሚያሰጋ ምሳሌ ሊያቆሙ አልፈለጉም። ሰላምንና አንድነትን ለማረጋገጥ ከእግዚአብሔር ታማኝነት ጋር የሚስማማ ማንኛውንም መስማማት ለማድረግ ዝግጁ ነበሩ፤ ነገር ግን ሰላም እንኳ መርህን በመሠዋት ከተገኘ እጅግ ውድ ዋጋ ተከፍሎ የተገዛ እንደሚሆን ተሰማቸው። አንድነት ሊገኝ የሚችለው እውነትንና ጽድቅን በመስማማት ብቻ ከሆነ፣ እንግዲያስ ልዩነት ይሁን፣ እንኳንም ጦርነት ይሁን።” The Great Controversy, 45.

የጳጳሳዊ ስደት አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ወደ ፍጻሜያቸው ሲቀርቡ “ምልክቶች” (በብዙ ቁጥር) ነበሩ፤ እንዲሁም አረማዊቱ ሮም ቀጥተኛይቱን ኢየሩሳሌም የረገጠችባቸው አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት መጨረሻ ላይ ከተገለጡት “ምልክቶች” ጋር እንደነበረው፣ እነዚያ “ምልክቶች” ለመሸሽ የሚያስጠነቅቁ ምልክቶች አልነበሩም።

“መድኃኒቱ ስለ ምጽአቱ ምልክቶችን ይሰጣል፤ ከዚህም በላይ ከእነዚህ ምልክቶች የመጀመሪያው መቼ እንደሚገለጥ ጊዜውን ይወስናል፡- ‘ወዲያውኑም ከዚያች ዘመን መከራ በኋላ ፀሐይ ትጨልማለች፣ ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም፣ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፣ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ፤

በዚያን ጊዜም በሰማይ የሰው ልጅ ምልክት ይታያል፤ በዚያን ጊዜም የምድር ነገዶች ሁሉ ያለቅሳሉ፤ የሰውንም ልጅ በኃይልና በታላቅ ክብር በሰማይ ደመናት ላይ ሲመጣ ያያሉ። መላእክቱንም በታላቅ የመለከት ድምፅ ይልካል፤ እነርሱም ምርጫን ከአራቱ ነፋሳት፣ ከሰማይ ዳርቻ እስከ ሰማይ ዳርቻ ድረስ ይሰበስባሉ።”

“በታላቁ የጳጳሳዊ ስደት ፍጻሜ ጊዜ፣ ክርስቶስ እንደ ተናገረው፣ ፀሐይ ትጨልማለች፣ ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም። ከዚያም ቀጥሎ ከዋክብት ከሰማይ ይወድቃሉ። እርሱም እንዲህ ይላል፡- ‘ከበለስ ዛፍ ምሳሌን ተማሩ፤ ቅርንጫፍ ገና ለስላሳ ሲሆን ቅጠልም ሲያበቅል፣ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ፤ እንዲሁም እናንተ፣ እነዚህን ሁሉ ነገሮች በምታዩ ጊዜ፣ እርሱ ቀርቦአል፤ በደጆችም አጠገብ እንዳለ ዕውቁ።’ ማቴዎስ 24:32, 33፣ margin.”

“ክርስቶስ ስለ መምጣቱ ምልክቶችን ሰጥቶአል። እርሱ በቅርብ እንደሆነ፣ እንዲሁም በደጆች እንኳ እንደደረሰ እንድናውቅ ይናገራል። እነዚህን ምልክቶች ስለሚያዩት እንዲህ ይላል፡- ‘ይህ ትውልድ ይህ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ አያልፍም።’ እነዚህ ምልክቶች ታይተዋል። አሁን ጌታ መምጣቱ ቀርቦአል ብለን በእርግጥ እናውቃለን። ‘ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤’ ይላል፤ ‘ነገር ግን ቃሌ አያልፍም።’” The Desire of Ages, 631, 632.

“ኢየሩሳሌም በእግር ተረግጦ የነበረችበት ሦስት ዓመት ተኩል” በጳጳሳዊቷ ሮም ሊያበቃ ሲቀርብ፣ የክርስቶስን መምጣት የለዩ እና የሚለራውያንን ታሪክ ያስገቡ “ምልክቶች” ተከታትለው ተገለጡ። የሚለራውያን ታሪክ በመጨረሻዎቹ ቀኖች በትክክል በፊደሉ ይደገማል። እነዚያ “ምልክቶች” በ“ታላቁ የጳጳሳዊ ስደት ማብቂያ” ላይ የታዩ እንደነበሩ፣ ከ66 ዓ.ም. እስከ 70 ዓ.ም. በአረመኖቹ ሮም ኢየሩሳሌም የተረገጠችበት ሦስት ዓመት ተኩል ሲያበቃ በታዩ “ምልክቶች” አስቀድመው ተምሳሌት ተደርገው ነበር። ስለዚህ፣ በሁለት ምስክሮች መሠረት፣ በዘመናዊቷ ሮም ታሪክ ውስጥ የማምለጥ ማስጠንቀቂያ ምልክት የሆነው ታላቁ የመሬት መንቀጥቀጥ በሚሆንበት ሰዓት የሚነሳው የዓለማዊ ምልክት ይኖራል፤ እንዲሁም በመጨረሻዎቹ ቀኖች የዘመናዊቷ ሮም የስደት ዘመን ሲያበቃ የሚፈጸሙ “ምልክቶች” በብዙ ቁጥር ይኖራሉ።

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“የሉቃስ ወንጌል 21ኛውን ምዕራፍ አንብቡ። በዚያ ውስጥ ክርስቶስ እንዲህ ያለ ማስጠንቀቂያ ይሰጣል፤ ‘ልባችሁ በመብል ብዛት፣ በስካር፣ በዚህም ሕይወት ጭንቀት እንዳይከብድ፣ ያም ቀን ድንገት እንዳይመጣባችሁ፣ ራሳችሁን ተጠንቀቁ። በወጥመድ እንደሚመጣ እንዲሁ በምድር ገጽ ሁሉ ላይ በሚኖሩ ሁሉ ላይ ይመጣል። እንግዲህ ከዚህ ሁሉ ለማምለጥና በሰው ልጅ ፊት ለመቆም የሚገባችሁ እንድትሆኑ ሁልጊዜ ትጉ፤ ጸልዩም’ (ሉቃስ 21:34-36)።”

“የዘመኑ ምልክቶች በዓለማችን እየተፈጸሙ ናቸው፤ ነገር ግን ቤተ ክርስቲያናት በአጠቃላይ እንደ ተኙ ተመስለው ተቀርበዋል። ጥሪውም፣ ‘እነሆ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ’ በተባለ ጊዜ፣ በመብራታቸው ዘይት እንደሌላቸው ያገኙትን የሞቾችን ደናግል ልምድ እንጂ ማስጠንቀቂያ አንወስድምን? ዘይትም ሊገዙ ሲሄዱ፣ ሙሽራው ከጥበቦች ደናግል ጋር ወደ ሰርጉ ግብዣ ገባ፤ ደጅም ተዘጋ። ሞቾቹ ደናግል ወደ ግብዣው አዳራሽ በደረሱ ጊዜ ያልተጠበቀ እምቢታ ተቀበሉ። የበዓሉ ጌታ፣ ‘አላውቃችሁም’ ብሎ አስታወቀ። በሌሊት ጨለማ ውስጥ፣ በባዶው መንገድ ውጭ ቆመው ቀሩ።”

Manuscript Releases, volume 15, 229.